

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 329. Quales conditiones servare debeat retrahens, ut retractus sit
legitimus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

in eo convenient AA. num annus ille incipiat currere contra ignarum factum venditionis. Affirmat id ipsum Laym. loc. cit. quamvis addat, justam & probabilem ignorantiam prabere posse causam restitutionis in integrum teste Gail. ubi ante. Quod ipsum tamen de restitutione in integrum Castrop. num. 18. negare videtur, dum inquit: ignorantibus, absentibus, minoribus, qui in te 9 dies rem patrimoniale seu avitam venditam non retraxerunt, beneficium restitutionis nequam concedi. Econtra Arg. tit. 9. §. fin. l. 2. vendor. ubi dicitur: annuali silentio, ex quo sciverit, computando: volunt hoc tempus non computandum, nisi à die cognitae alienationis. Berlich. p. 2. concl. 40. num. 28. Engels. b. t. num. 24. quos citat & sequitur Reiffenst. b. t. n. 405. quod ipsum sentire videtur. Castrop. dum cit. n. 4. ait, tempus illud non computari à venditione omnino secreta, sed à venditione ex se manifesta, & quæ in notitiam consanguineorum vendoris pervenire poterat. De cætero, sicut in eo convenient omnes, quod, quando ex parte contrahentium non habetur perfecta, nisi accedente scriptura; ante hanc dictum tempus non incipiat currere, ita verior & receptor est sententia, etiam apud eos, qui volunt illud currere ante traditionem rei venditæ, quod ubi venditio est celebrata sub conditione, illud incipiat currere, non à die celebrati contractus, sed à die existentes & compleæ conditionis, eò quod contractus talis ante impletam conditionem non sit perfectus, neque perfectam obligationem inducat ad rem promissam, tametü inducat obligationem expectandi eventum conditionis. Et sic docent Tiraq. cit. gl. 10. num. 45. Covar. loc. cit. c. 11. num. 1. Molin. cu. d. 370. post medium. Castrop. cit. §. 7. num. 9. & alii apud illos. Sed neque secus est, ut vult Tiraq. si res vendita sub conditione tradita sit emptori; eò quod tunc vendor videatur à conditione recessisse. Nam neque traditio ex se inducit recessum à conditione; cum res sub eadem conditione, sub qua contractus celebratus est, tradi possit, neque traditione conditionali transferatur dominium Covar. Molin. LL. cit. Guttier. 2. pract. quest. 153. post medium. Castrop. loc. cit. num. 11. Posse tamen ex benignitate permititi consanguineo, ut retrahat ante impletam conditionem, affirmant Guttier. loc. cit. Tiraq. loc. cit. §. 1. gl. 2. num. 26. Molin. loc. cit. Castrop. num. 12. cum nihil referat emptoris aut etiam vendoris, si consanguineus retrahat sub onere conditionis in contractu appositæ; retrahentis autem multum interesse possit, cum forte tunc pecuniam paratam habeat, quam postea non habebit. Quod si vero facta venditio sub pacto revenditionis, tempus retractus computandum & inchoandum à punto celebrati contractus; eò quod facta tali venditione (intellige secuta traditione) res acquiritur emptori, esto revocabiliter Tiraq. l. 2. de retrat. §. 2. gl. unic. Molin. loc. cit. Castrop. cit. §. 7. num. 13. Si facta pro censu ab emptore redimibili, tempus dictum; non à die redemptionis census, ut Tiraq. loc. cit. num. 80. eò quod videatur ab hac redemptione tanquam à conditione dependere venditio; inchoandum esse, sed à die celebrati contractus; eò quod, licet illa venditio importet redemptionem census, non tamen importet illam ut conditionem suspensivam venditionis, sed tanquam illius executivam, tenet cum Covar. 3. var. c. 11.

R.P. Lœv. Jur. Can. Lib. III.

num. 5. & 6. Azebed. & aliis Castrop. num. 14. Ac denique dum res patrimonialis venditur nomine alterius ex sufficiente mandato ab eo ad hoc habito, incipit hoc tempus à die contractus plenè perfecti. Si vendatur sine tali mandato, tempus dictum non incipit nisi à die supervenientis ratificationis, utpote ante quam venditio perfecta non est. Tiraq. de retrat. l. 1. §. 1. gl. 10. num. 61. Castrop. num. 15. &c. Dum autem hic & ante dicitur: à die: intelligendum id ita videtur, ut dies ille simul computetur in dicto tempore, non vero ut excludatur ab eo, & tempus prius incipiat currere post diem illam, & ita tradit Castrop. num. 16. cum Molin. Gomez. Diaz. Palacio, & aliis contra Guttier. 2. pract. quest. 154. Tiraq. l. 1. §. 1. gl. 11. num. 16. Castillo & alios. Illud hic notandum, quod quamvis Castrop. & reliqui AA. ab eo citati plerique Hispani aut Lusitani, in his omnibus loquantur de novendio speciali jure regio concessio, id ipsum tamen accommodari possit anno vel semestri concessio retractui de jure communi.

Quest. 329. Quales conditiones servare debet retrahens, ut retractus sit legitimus?

R Esp. sequentes: Primò intra tempus retractui constitutum ante omnia tenetur retrahens convenire emptorem (non quidem necessario judicialiter, nisi forte ubi is se dolosè absentaret, tunc enim per Judicem citari posset, sed extrajudicialiter) eumque requirere, ut rem emptam recepto à se pretio restituat sibi; liquidem eo non requisito, deponendo premium apud Judicem, non videtur posse inchoare retractum. Secundò offerre debet premium integrum, quod emptor extra-neus vel remotior consanguineus rem emit, aut quod is, non solvit, sed solvere promisit, modo nihil in fraudem commissum ab emptore Arg. L. debet autem. ff. de adlit. edit. Dum autem emptor rem emis credito, non obligatur retrahens illud statim solvere, sed satis est, si solvat in termino, qui fait emptori concessus, modo tamen constitut fideiustores, quod tunc solvet. Castrop. loc. cit. §. 8. num. 1. cum Gomez. L. 2. var. c. 2. num. 22. & aliis. Et si emptor noluerit premium acceptare, potest retrahens illud deponere apud Magistratum, & sic restitutionem rei urgere. Arg. L. si solutus. ff. de solut. L. ob signatione, C. cod. Dixi: premium integrum. quamvis enim Jason. Castren. & alii velint, retrahentem non teneri integrum premium refundere, si confitaret emptorem plus justo pro re dedisse. Bald. tamen in l. 2. C. de rescind. vendit. infine. Harprecht. in §. ult. Inst. b. t. à num. 264. Jo. And. & alii, quos citat & sequitur Reiffenstuel. b. t. num. 403. probabilius docent, debere retrahentem offerre totum id, quod emptor sine dolo & fraude dedit vel promisit, et si justum premium excedat, Arg. legum citarum; cum ibi præcipiatur simpliciter, ut totum premium refundatur. Si tamen emptor, antequam à retrahente requisitus fuerit, rem denuo alteri vendiderit, pro pretio majore, quam quod ipse pro ea dederat, non tenetur retrahens, prosequens rem suam secundo illi emptori illud augmentum solvere, sed solum refundere ei illud, quod à primo emptore, seu in prima venditione pro re datum. Castrop. loc. cit. cum Tiraq. l. 1. de retract.

D d

§. 12.

§. 12. gl. 1. num. 4. & aliis. Tertiò tenetur retrahens emptori praestare omnes expensas, quas is ratione contractus necessariò fecit, ut is servetur indemnus. cit. L. debet autem ff. de adl. edit. L. cum dubitatur. §. & siquidem. C. de jur. emph. Castrop. loc. cit. num. 5. citatis Tiraq. loc. cit. l. 1. §. 15. gl. 1. num. 5. & aliis. Laym. l. 3. sum. tr. 4. c. 17. num. 35. citatis Tiraq. de retract. convent. §. 7. gl. 1. num. 5. Tholosan. c. 21. Gail. &c. Item refundere factas interea in rem expensas necessarias & utiles, quas ipse retrahens fecisset, non voluptuarias. L. utilium. ff. de impens. in res dotal. L. si servus. ff. de pignor. act. l. 27. ff. de adl. edic. Qualiter vero teneatur retrahens solvere Gabellam ab emptore solutam, vel etiam ubi is ab ea solvenda exemptus fuit, aut haec ei remissa à fisco, vide apud Castrop. loc. cit. à num. 7. Quartò ubi res alienata in extraneum, debet retrahens, ubi de eo non constat, articulare seu probare, se esse venditoris consanguineum, & rem patrimoniale esse. Si autem vendita consanguineo remotiori, articulare debet, se esse proximiorem. Castrop. loc. cit. num. 2. Quintò, cum requiratur, juxta quod dictum aliquoties, ut retrahens non in utilitatem alterius & in fraudem emptoris vel aliorum consanguineorum, quibus post ipsum jus retractandi competit, num desuper jurate debeat retrahens, dependere videtur à particularibus regionum consuetudinibus vel statutis, secundum quas potius quam secundum jus commune regulandum esse jus retrahendi bene dicunt Laym. loc. cit. & ali communiter. Quod ad tale juramentum teneatur jure regni suitestatur Castrop. loc. cit. num. 3. Sextò; dum res plures patrimoniales unico pretio venditæ, intentans retractum debet omnes simul retrahere, & non potest unam retrahere omisssā aliā, quia est unica venditio. L. si uno pretio. ff. de adl. empti. Secus, si diverso pretio venditæ. L. cum ejusdem. L. splura. ff. de adl. edit. L. quod sepe. ff. de contrah. empti. Gutt. 2. pr. q. 162. n. 1. Castrop. l. c. n. 13. & ali apud illum. Ubi vero res patrimonialis una cum re non patrimoniali vendita uno pretio, potest retrahens retrahere rem patrimoniale non retracta re non patrimoniali. Arg. c. cum constitutus. de rest. in integ. His non obstante, quod, dum res unico pretio venditæ, vendit ex una parte resolvi, & ex altera parte remanere nequeat; cum id verum, ut inquit Castrop. jure communii, non verò jure speciali. Neque etiam, quod videatur retrahens non posse in hoc casu pretium certum offerre pro re patrimoniali, nam sufficit, quod offerat, quanti prudentis arbitrio ea estimatur: Castrop. loc. cit. ubi etiam cum Guttier. & Gomez. addit. nunquam posse invito emptore rem patrimoniale simul cum non patrimoniali retrahi, esto utraque uno eodemque pretio vendita.

Quæst. 330. An & qualiter retractus consensu emptoris & venditoris impediri possit, aut ab eo, cui competit renunciari?

1. R Esp. ad primum: Tametsi venditione non dum perfecta etiam substantialiter. V. g. dum facta sub conditione suspensiva, ante cuius eventum mutuo consensu à contractu resilire possunt; quin etiam re vendita, non tamen tradita; cum contractus necdum firmitatem obtinuerit nec emptori jus in re quæsum (quotum

utrumque retractus supponit) mutuo consensu emptoris & venditoris, dum hiaduc resilire possunt à contractu, retractus impediri possit, ut Castrop. loc. cit. §. 9. num. 1. Re tamen tradita, & sic venditione omnino completa, jus retractus jam proximiori consanguineo quæsum impedi nequit eorum consensu, et si esto à contractu discedant. Arg. L. quidam in testam. L. rogo. ff. de fidei-commissar. libert. Castrop. l. c.

2. Resp. ad secundum: Dubium non est, quin habens jus retractus eidem renunciare possit in præjudicium sui, non tamen in præjudicium aliorum consanguineorum remotiorum, si sine; ita ut, dum proximior renunciavit suo juri, possit nihil minus subsequens consanguineus retrahere. Poterit quoque proximior, etiam postquam retractum intentavit, eique res patrimonialis adjudicata fuit, obtentā contra emptorem sententiā, retractui renunciare. Castrop. loc. cit. num. 3. cum Boër. decis. 48. num. 2. 6. Tiraq. Azebed, & aliis. Arg. L. si Judex circumvento. ff. de minorib. ubi dicitur, minorem non cogi beneficio rest. in integrum si noluerit; quia hoc ei competit ex jure speciali & extraordinario, qualiter quoque jure speciali competit consanguineo jus retractus ob affectionem ad res patrimoniales, ut pluribus probat Tiraq. Porro renunciatio juris retractus fieri potest vel expressè puta, verbis vel signis, quibus consanguineus indicat se nolle retrahere: vel tacite seu interpretativè facto aliquo. V. g. dum emptioni præfens tanquam testis assitit, vel etiam eam subscripti alio modo promovet; nisi tamen hæc faceret tanquam persona publica. V. g. Ut Notarius vel Judex ex officio, pro ut hoc ipsum limitat Berlich. apud Reiffenstuel. b. t. num. 411. In eo tamen casu, ubi postquam vendor proximo suo consanguineo denunciavit, se velle vendere domum suam mille florenis, eumque requisivit, num ipse eo pretio dominum emere velit, consanguineus respondet, se hac vice non emere, per hoc non censerit consanguineum renunciare retractui, erit nullam protestationem juris reservativam adjecisset, astruit. Reiffenstuel. num. 412. citatis Berlich. p. 2. concl. 40. num. 28. Raht. de continuat. Jur. different. 1. lt. D. eo quod renunciations sunt odiosæ, adeoque strictæ interpretationis.

Quæst. 331. Ex quibus causis, & in specie an & qualiter mutuo consensu contrahentium venditio & emptio dissolvatur?

1. R Esp. ad primum: Ex variis causis contingere & fieri posse hanc dissolutionem, iisque vel communibus aliis contractibus, puta ob iacentientem dolum, metum, errorem, quæ contractum irritum, infirmum, & rescissione obnoxium reddunt; vel ex specialibus huic contractui venditionis causis, puta, ratione pacti legis commissariæ, legis additionis in diem, retrovendendi, actionis redhibitoriae, actionis astimatoriae, laisionis ultra dimidium. Verum quia de his omnibus vel spectat agere ubi de contractibus in genere; vel quia in antecedentibus de iis actum sufficienter, hinc illis in præfens omissis.

2. Resp. ad secundum primum: quando res adhuc est integra, hoc est, venditio quidem mutuo consensu essentia liter perfecta, nondum tamen sequuta traditione aut solutione pretii, mutuo consensu dissolvi potest, ut constat ex L. emptio ff. de rescind. vendit. ubi: emptio venditio, sicut consensu

con-